

Redacțiunea, Administrațiunea și
Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare nr. 22
Extr. și neiranostat. nu s'au
trimis. Manuscrisurile nu se re-
trimite!

Biroul de circulație:
Brașov, piața mare nr. 22

Inserate mai primite în Viena
sindolul Moss Rosenstein & Volge-
Otto (Moss), eni Scholok, Alois
Herrn & M. Dukes, A. Oppel, J. Don-
berger An on Miss Eckstein Be mal:
in Frankfurt: G. L. Dand; in Ham-
burg: A. Stein.

Freză înscrisurilor o serie
garmoniu pe o colónă 8 cr.
și 80 cr. Imbra pentru o pu-
blicare. Publicări mai dese
după tarif și învoială.
Rețino pe pagina III-a o
sereă 10 cr. v. a. s. 89 ani

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULU LIII.

"Gazeta" este în să-care di.
Abonamente pentru Austria (18):
Pe un an 12 fl., pe șes. luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șes
luni 20 franci, pe trei luni
10 franci.
Se primumă la toate oficiile
postale din intru și din afară
și la dd. colector.

Abonamentul pentru Brașov:
la administrațiunea, piața mare
nr. 22, etajul I.: pe un an
10 fl., pe șes. luni 5 fl., pe trei
luni 2 fl. 50 cr. Cu anuială la
casă: Pe un an 12 fl., pe
șes. luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
Unu esemplar 5 cr. v. a. s. 89
15 bani.
Atât abonamentele cât și
inserțiunile sunt în plă-
tă înainte.

Nr. 135.

Brașov, Sâmbătă 16 (28) Iunie

1890.

O chestiune controversată de competență.

I.

Brașov, 15 Iunie st. v.

Este cunoscut cetitorilor noștri, că sinodul parochial gr. or. dela biserica St. Nicolae din Brașov a fost adresat Escelenței Sale Metropolitului Mironu Romanul o rugare, în care a dat viuă espresione marei sale îngrijiri față cu dispozițiunile proiectului de lege asupra asilurilor de copii, ce s'a prezentat dietei, dispozițiunii deopotrivă periculoase pentru biserica română și neamul românesc.

Este asemenea cunoscută circulara, prin care Escelența Sa Metropolitului a desavuat pasul acesta al sinodului parochial din Brașov, și a oprit manifestatiunile de felul acesta în totă archidieceasa, susținându, că afacerea asilelor de copii „este de natură politică și de felu nu cade în competența sinodelor parochiale.”

Organul nostru, îndată după aparițiunea circularii arhiepiscopesci, s'a pronunțat asupra ei, și cetitorii noștri cunosc părerea noastră, care a fost, credem, destul de bine motivată.

Era lucru firesc, ca Escelența Sa și sfetnicii săi să nu fiă de acord cu ideile noastre, căci dacă le-ar fi împărțit din capul locului, nici n'ar fi putut să apară acea circulară.

Dér nu totu așa de firesc lucru este ca apărătorii circularii să voască cu or-ice preț chiar și cu apucătur nedemne, să capaciteze lumea, că rău și fără cale a lucrat sinodul parochial din Brașov și că circulara este în toate privințele justificată și întemeiată nu numai pe litera și spiritul statutului organic, ci și pe împrejurările faptice.

Și totuși s'a făcut într'un articol al „Telegrafului Român”

din Sibiu, apărut în nr. 57 și 58 din an. curent, o astfel de încercare de a capacita pe credincioși cu or-ice preț, vătămându chiar sēmțulu cel mai nobil al lor.

Acestu articol, care poartă un titlu puțin cuvințios pentru un diar, ce pretinde a fi serios, polemizează în mare parte cu altă fôia română și numai în parte se ocupă și de organul nostru, contra căruia debutază cu nisce insinuațiuni tendențioase și prin nimic justificate.

Susține înainte de toate „Telegraful Român” în articolul său, că „critica „Gazetei” cu privire la circulara din chestiune, este lipsită de obiectivitate, că ignorează legea fundamentală a bisericii și confundă conceptele de drept ale Românilor cu atari, ca civi ai statului și ca membri ai sinodelor parochiale.”

Cum și pe ce își proptesce „Telegraful Român” afirmațiunea sa?

Spre „a lumina pe cei mai slabi și pe cei ignoranți și spre a dovedi răutatea celor îndrăciți” — precum se exprimă cu escvitate delicată — numita fôia pune „în vederea publicului” litera §-lor 7 și 12 ai statutului organic: „despre agendele sinodelor parochiale ordinare și estra-ordinare.”

Adevărat că în acest paragraf nu e vorba de asilurile de copii, nici de învățare și doici dela asiluri, dér este vorba de școlile române confesionale din parochia, de profesori și învățatori; de edificarea, repararea și înzestrarea școlii său a altor realități școlare; de înființarea fondurilor pentru scopuri școlare; de dotațiunea profesorilor și a celui altu personalu trebuincios (§ 7 alu stat. org. p. 3, 4 și 5.)

Adevărat că § 7 prevede, afară de alegeri și de priveghiarea pentru ca comitetul și epitropii parochiale

să-și împlinescă chiămarea după prescriesele statutului organic, nu mai esaminarea și aprobarea mijlocelor, prin cari se susține biserica și școla în parochia.

Acesta ni-o spune litera legii. Dér unde rămâne spiritul statutului organic, ce trebuie să fiă dătoru de măsură pentru credincioși, cari stăruiesc și poartă o luptă viuă cu scopu de a apăra și înainta interesele de viață ale bisericii și ale școlii române?

Litera legii pretinde dela parochien ca să se îngrijescă de mijlocele pentru susținerea și promovarea scopurilor religioase și culturale ale parochiei; ér spiritul legii pretinde dela ei, ca să pētrundă în viața bisericii celei vii, să caute să-o apere cu toate mijlocele posibile și se întempe de cu vreme or-ice pericul, ce ar pute zădărnici lucrarea lor și i-ar pute împiedeca în ajungerea scopului.

De ce e vorba în casulu de față?

„Telegraful Român” ni-o spune destul de clar, când în acelașu articolu dice:

„Sașii au mai multe asile de acestea și voru avé și mai multe în viitor, pentru că le dă mâna să-și înființeze, dacă voru, în toate parochiile câte unu asil de copii; nu vomu fi în stare noi însé și nu voru fi în stare Slovacii să înființeze pe lângă școlile confesionale și asile de copii confesionale, pentru că, în urma vitregității timpurilor din trecut, pe noi ne-au aflat sarcinile culturale despoiați de averi, ér prezentulu este cu multu mai nefavoritoru pentru noi, decâtu ca pe lângă sarcinile nesuportabile actuale să ne mai putem impune și alte sarcini noué.”

Insuși „Telegraful Român” ni-o spune dér, că conformu noului proiectu de lege pentru asilurile de copii, totu parochiile române voru fi datore a se îngriji de înființarea asilurilor confesionale, totu aceste parochii voru trebui să înzestreze asilurile și să

doteze pe învățătoarele și doicele dela ele; ér dacă acesta nu le va fi posibil, statulu, or comuna, voru înființa asilurile cu învățătoare de limbă și de religii străine, și credincioșii bisericii române gr. or. voru fi obligați în lipsa asilurilor proprii a contribui pentru asilurile străine câte 3% și a trimite copii lor la aceste asiluri, ca să se creeze din ei, cum dice „Tel. Rom.” „un felu de Ianiceri.”

Cum se nu aibă prin urmare parochiile române gr. or. și sinodele, cari le representă, un cuvântu acolo, unde se tractează directu de viitoru realizare a §-lui 7 din statutulu organic?

E clar și învederat, că dacă parochiile voru avé să îngrijescă de asiluri, esaminarea și aprobarea mijlocelor pentru susținerea lor va căde totu în sarcina agendelor sinodelor parochiale.

Nu suntu dér în dreptu aceste sinode, chiar și numai din punct vedere curat economic, să se ocupe de o afacere, care pôte să le restorne toate calculele pentru ajungerea scopurilor?

Afacerea mai are însé o altă lature și mai periculoasă, pe care „Telegr. Român” o caracterizează forțe nimeritu cu cuvintele: „voru să creeze un felu de Ianiceri din Români.” Numai câtu numita fôia ar fi în cea mai grozavă rățacire, când într'adeveru ar crede și ar fi convinsă, că biserica nu are nici în clinu nici în mâncă cu acestu „Ianicismu.”

Vrea adică „Telegraful Român” cu totu adinsulu să ne convingă, că nu cade în competența bisericii române gr. or. de a se îngriji de naționalitatea credincioșilor ei, care, după cum recunoște, este atacată prin memorandumu proiectu de lege. Dice „Telegr.”, că ca membri ai bisericii nu le este permis credincioșilor de a combate acelu proiectu, ci numai ca civi ai sta-

FOILETONULU „GAZ. TRANS.”

Fiica suferinței.

Șchiță, de Julia.

Când am vedut pe Marta întea-ora, era într'o Sâmbătă după amez. Eșisem cu amândou profesorele la plimbare. Era cea dinteu eșire a profesorelor în decursulu unui an, de când mă aflam în cartiră la denses; și pôte că ele nici atunci n'ar fi eșit de cumva nu le-ar fi cercetat o soră a lor cu care nu se întâlneră de multu timp. Ne îndreptărăm spre cimiteru. Profesorele, cari numai de câțva ani veniseră în acelu oraș, din causă că erau forțe ocupate, numai arare-or se duceau undeva, și și atunci numai s'era în vre'unu ceru restrinsu de dame.

Tatălu lor a fostu medicu, și murise de multu, încă pe când cea mai mare dintre ele era abia de șesepredece ani. Mama lor de unu șir lungu de ani se afla în loculu de vecinică odihnă, în cimiterulu cătră care ne îndreptărăm pașii.

Eu cu sora mea, fiind-că le iubam

asa de multu, am simțit o nespusă bucură vedându, că ne permit și nouă ca să le înșoțim, după ce le-am promis s'ărbătorese că ne vom purta bine.

Am trecut prin oraș. Denses mergeau înainte, ér noi mergeam în urma lor ducându o cunună mare de flori.

Când eram aproape de cimiteru, venia spre noi o tēnă copilă îmbrăcată în vestmētū negru, și cu ochii plânși, ér de o pantică negră ținea unu oțălușu alb cu pēru creț. Când eram aproape de ea profesorele se opriră schimbându câte-va cuvinte cu dēnsa, la care ea răspuse totu lăcrēmându.

După-ce s'a depărtat, noi ne-am fi mai uitat încă multu în urma ei, dér atențiunea noastră fu atrasă de povestirea ce a urmat după depărtarea ei.

Una dintre profesore povestea surorii sale trista istoria a acelei fete. Nu sciu de ce, déră pare că nici-odată n'am ascultat mai cu atențiune o povestire, ca pe acesta, și deși eram copile mici, totuși părea că suntem atrase ore-cum de a nu scăpa nici unu cuvētū măcaru din șirulu povestirii.

Și de atunci a trecut multu, multu, și acea povestire mi-a rămasu neștersă în memoriă...

Istoria ei era scurtă, dér tristă. Pe ea o chiama Marta. Tatălu ei fusese libraru și în o di fatală i-s'au înecat patru copilași, rămânendu numai Marta și unu frate adoptiv, mai mare ca ea.

Din ziua tristei întâmplări părinții lor n'au mai avut ora bună. Tatălu ei din di în di se simția totu mai rău, până în cele din urmă pică la pat, din care nu se mai sculă șapte ani întregi. Mama ei, în decursulu acestui timp, sdruncinată de atâtea dureri sufletesci, își perdū mintea și într'unu momentu lipsit de veghiare, spre spaima Martei și a bolnavului ei tată, își curmă viața cu ajutorulu unei fôrfece.

Marta, copleșită de durerile cele mai grele, a mai veghiat unu an de suferințe la patulu scumpulu ei părinte, dinpreună cu Liviu, care peste di era ocupat în librăria. De o jumătate de anu însé neindurata môte o lipsi și de mângăerea de a-lu pute vedé, fiă și în pat, căci elu era sub glia verde.

Astfelu Marta a rămasu singură în lume, numai cu durerea ei, căci Liviu încă era dust la miliția, ér ea ședea la o rudeniă mai depărtată, care luase asupra lui afacerile librăriei dela môtea tatălu ei.

Asta este istoria ei, pe care atunci o numiam poveste, căci poveștile au fostu totu-deauna adēnculu plăcerilor mele din copilăria.

Dece ani în urmă vrū sôrtea, ca eu să locuesc toomai în vecini cu Marta. Deși dēnsa totă ziua nu era acasă, totuși mă bucuram de vecinătatea ei. Și cunoscēndu-o încă din librăria, nu mi fū greu a conveni cu dēnsa.

Când era Marta acasă și voiamu s'o vedu, nu trebuia decâtu să mergu în grădină, căci acolo o aflam. Ea avea o grădină mică, în care mai totdeuna lucra câte ceva; ér când nu avea ce, atunci ședea pe o bancă, ce se afla sub unu pelin stufos, și se juca cu oțălușulu. Îndată ce eu intram în grădina noastră, o zăriam printre zebrelele, ce ne despărțiau grădinile, și când o vedeam ședēndu n'ași fi mersu s'o conturbu din

tului prin diare și în adunări politice.

Asemenea pretindea și „Kolozsvar“, că sinodului parohială din Brașov nu i-a fost permis să se văeta, că e amenințată naționalitatea română a credincioșilor bisericești.

Acésta pretențiune este diame-trală opusă atât literii cât și spiritului statutului organic al bisericești gr. or. române din Ungaria și Transilvania.

În biserica română confesiunea nu se poate despărți de naționalitate. Biserica română gr. or., ca și cea română unită, este și rămâne biserică națională. Numai până ce bisericile noastre vor fi și vor rămâne naționale, are rațiune ca școlile noastre să stea sub conducerea acestor bisericești.

Astfel bisericele române cu limba română sunt în împrejurările actuale la noi în prima linie chemate a fi scutul naționalității române în ceea ce privește cultura și educațiunea națională. Este prin urmare o absurditate din cele mai mari a susține, că biserica română n'are să se ocupe de afacerile, cari privesc de-a dreptul limba, cultura și educațiunea noastră națională.

DIN AFARĂ

Proiectul militar în dieta imperială germană.

La a doua cetire a proiectului militar german, contele Stollberg a rugat camera, ca să nu apröbe propunerea liberalilor prin care aceștia ceru serviciul de doi ani. Rickert a combătut proiectul dîcîndu, că partida sa nu pöte vota acest proiect fără de compensațiune. Windhorst dîse, că cheltuelile militare sunt un absolut necesar, dîr guvernul nu pöte respinge într'un chip nemărginit votul anual al bugetului armatei și serviciul de doi ani cerut prin moțiunile făcute în cameră. Windhorst făcîndu aluziune la propunerea deputatului italian Bonghi, pentru un juriu internațional, se exprimă în mod puțin măgulitor pentru ministrul Crispi. Elu adevă dîse, că Germania aliată cu Austro-Ungaria pöte să fiă stăpîna situațiunei.

În discursul său, cancelarul Caprivi respinse declarațiile lui Windhorst, aflîndu-le de regretabile din punct de vedere al politice externe. Dîse mai departe, că momentul de față nu e de loc potrivit pentru de a se ataca alianțele, pe cari Germania e datore a le apăra cu totă hotărîrea. Alianța cu Italia dîse Caprivi, va avé importanță și tărie chiar și atunci, când Crispi s'ar retrage;

gîndirile ei, pentru totă lumea. Dîr când lucra mergeam totu-deauna ca să-i ajut, ba adese-ori mă chîama dînsa. Și eu simțiam o nespă bucurie vîdîndu, că nu-i displace societatea mea.

Ea era pururea tristă, și nici barmă un zîmbet n'am vîdutu vre-odată rîtîcîndu pe buzele ei. Trăia foarte retrasă, încatu nu'mi aducă aminte s'o fi vîdutu petreocîndu în societatea cuiva. Sta adese ore întregi nemișcată, cu cățelușul în brațe, care-i era singurul ei companion nedespărțit. Și nici-odată nu am vîdutu purtîndu altă colöre decatu cea neagră. Colörea acésta se vede că corespöndea multu cu inima ei, așa încatu vîdîndu-o își venia să cred, că exteriorul ei și colörea neagră sunt destinate una pentru alta.

Palida ei față, adumbrată de unu pîr negru stufoș, și ochii ei negri, cercuți de nise sprîncene dese, cu privirea lor melancolică părea că'și spunu, că întreaga ei ființă e zidită din masa rece a suferinții... (Va urma.)

dîr ca Crispi nici unu bărbat de stat italianu nu garanteză pacea. Se dîce, că planurile privitöre la viitoru aruncă asupra noastră sarcini insuportabile. Nu potu dîce, că le vom pöte suporta, fiind-că nu cunosc încă acele planuri. Decu pe viitoru se vor crea noue planuri, acestea se vor face pentru consolidarea internă a imperiului, căci, după cum a dîsu și Bismarck, mai bine să avem armată bună, decatu pre multă. În privința acésta însă avem să facem încă förte multu. Gîndiți-vă ce bucurie ar produce în afară declarația, că Germania nu mai pöte suporta cheltuelile și sarcinile militare. Eu însă am convingerea, că încă suntem departe de a nu le pöte suporta, când este vorba ca să susținem pacea și siguranța Germaniei. Privitoru la reducerea timpului serviciului, Caprivi dîse, că la tömnă va face mai multe concedieri.

Alianța ruso-francesă.

De câteva zile foile franceze comunică sciri sensaționale. După cum scrie föia italiană „Fanfulla“, prințul rusesc Izvolsky, ambasadorul rusesc în Roma, a împărțit scianului papal încheierea alianței ruso-franceze. Diarele franceze accentuează mereu, că Anglia a ruptu cu libertatea de acțiune în politica ei și că s'a alăturat și ea la tripla alianță, ér pressa din Petersburg acasă pe împératul Wilhelm II, că a ruptu cu politica lui Bismarck și că a jertfit tradițiile moșului său. Neguri dese se întind peste Europa, dîce o föi rusescă, și în interesul păcii trebuie să facem să se lămurască situațiunea.

Francesii și Italianii.

Correspondenții din Roma ai foilor berlinese asigură, că guvernul italianu nu mai are nici o speranță că să va pune capétu războiului vamal dintre Franța și Italia. Sunt cunoscute deja opintirile guvernului italianu, dîcu foile streine, de a mulțami pe Francesi. Politicii francezi însă accentuează, că Italiei nu trebuie să i-se facă concesii vamale decatu numai atunci, când ea își va schimba atitudinea sa politică, făcîndu în privința acésta concesii Francei. Punctul acesta de vedere l'a accentuat nu de mult însuși ambasadorul franceș în Roma, Billot, când a dîsu, că în 1892 espiră alianța Italiei cu puterile centrale, precum și tractatele comerciale ale Francei; să se caute deci mijlöce, ca atunci politica europenă să ia o direcție nouă și mai înțeleptă.

Totu în legătură cu acestea notăm, că în zilele trecute la o adunare din Paris s'a accentuat, că pe tîrîmul comercial Franța nu pöte face nimic pentru Italia, pînă când acésta nu se va desface cu desvîrșire de tripla alianță. Declarațiile acestea au făcutu förte rea impresiune în Italia.

Pactul germano-inglesu și pressa rusescă.

Pressa rusescă nu se bucură de pactul dintre Germania și Anglia în privința Africeii orientale și Helgolandeii. „Novoje Vremja“ îi atribue acestui pact mare însemnătate internațională. Cele mai multe foi rusesci sunt de acord în părerea, că Helgolandă nici de cum nu este o despăgubire pentru ceea ce Germania a cedat în Africa, fiind-că insula acésta n'are nici o valöre, nici din punct de vedere strategic, nici teritorial, ci Germania a făcutu Angliei concesii, pentru-ca să-și asigure sprijinul Angliei în cestiunile europene. Intrarea Angliei în tripla alianță nu se pare a fi probabilă, dîr se crede în Rusia, că Anglia va sprijini politica din Balcani a triplei alianțe. „Novosti“ dîce, că Anglia va sprijini pe Austro-Ungaria în Peninsula balcanică, dîr numai pînă când puterile Rusiei și ale Austro-Ungariei vor fi egale. Indatu însă ce influința Austro-Ungariei ar prevala în Balcani, apropiîndu-se adevă de Marea egeică, cei din Londra nu numai că vor striga „handsoff“ (josu mîna!), ci flota englesă n'ar întârzi a se presenta în-

intea insulelor prințiare, ca atunci, când Rușii au voit să între în Constantinopolu. Intrarea Angliei în tripla alianță dîr ar fi numai condiționată. Alianța astfel întărită — încheie föia rusescă — numai cu anevöi ar pöte învinge vre-odată, fiind-că în cel mai apropiat viitoru ea se va disolva.

Regularea Dunării și diarele militare rusesci.

Din Petersburg se scrie cătră „Pester Correspondenz“:

Pressa militară rusescă se ocupă mult în timpul mai nou, în modu bătoru la ochi, cu lucrările de regulare a Dunării, ce au să se începă în curîndu la Porțile de feru.

„Nu putem înțelege bine — scrie organulu rusu pentru fortificații și geniu — de ce tocmai acum se grăbesce în Austria cu așa zel regularea Dunării, unde de siguru arü de executat lucrări multu mai necesare. Vorba e, că ceea ce a neglijat pöcea din Parisu, cei din Viena și din Pesta voescu să execute pe temeiul favorurilor congresului din Berlinu încă pînă ce e vremea bună.

Incuvîntarea căpétată acolo cu apucături șirete pentru ocuparea Bosniei și Ertegovinei, se pare că devine neplăcută chiar consciinței unor înțelepți diplomați, și astfel e naturalu, că cei din Viena și Pesta voescu a pune cătu se pöte în stare bună marea cale militară cătră sudu, pentru ca cu flota dunărenă, ce are să se creze mai înteu, să fiă asigurați în contra tuturor eventualităților. Nu e nici o mirare deci, decu întreprinderea lui Gagarin în Serbia e vîdută cu ochi chiorși și e suspicioasă. După cum s'aude, ministrul ungaru de comerț plănuesce construirea unei a doua linii de cale ferată pe tîrîmul dreptu al Dunării, pentru ca la timpul său să pöta domina cu totul comerțul sêrbescu.“

În acelu tonu scriu și acele diare din Petersburg și Moscva, care de altmîntrelea n'au pretențiunea de a avé caracteru oficiosu, dîr care cu töte acestea fără consimțemîntul tăcutu al censurei de siguru nu s'arü lăsa în astfelu de discuțiuni.

„Ce îndreptătesce pe contele Kalnoky — întrebă „Novosti“, care e cea mai cetită föi rusă — d'a imputa celor delu putere din Serbia, că nu înăbușescu dispozițiunea generală din tîră? Serbia are de siguru mai multă causă d'a se țin de Rusia decatu de Austria.“

Relativu la întreprinderea de navigațiune, Gagarin, despre care atât de desu s'a vorbitu, nu mai e nici o îndoială, că ea numai după abdicarea regelui Milan s'a putut introduce și nu e nici-decum dispusă a servi numai intereselor comerciale. Deocamdată se mulțămescu Rușii a motiva întrebunțarea oficerilor ruși de marină pe corăbiile lui Gagarin cu aceea, că aceștia ar fi numai oficeri supranumerari, aflători continu afară de serviciu, cărora le stă în voia liberă a primi serviciu cuvincoșu la vre-o întreprindere privată. Ei bine, în totă lumea se scie, că nici unui oficeru de trupe rusesci nu i-ar pöte trece prin cap să se aplice fără specială permisune din partea împératului la vr'o cale ferată ori la vr'o societate de navigațiune. De ce să se fi făcutu tocmai la oficerii de marină o modificare atätu de mare a regulamentelor, înțelegem totu așa de puțin, ca și oficerii de aci, cari susțin förte simplu, că Rușii, ținîndu sémă de împrejurarea, că Serbia n'are de locu oficeri de marină, au vrutu să dea mână de ajutoru în acésta privință Tîrii surori înrudite.

SCRILE DILEI.

Demonstrația contra unui teatru ungaresc. Sub acestu titlu publică „Bud. Hir-lap“ o scire primită dela corespondentulu său din Sibiu, prin care i-se comunică, că Dumineca trecută pe timpul când debata la teatrul din Sibiu cân-

tăreța maghiară Blaha Luiza, mulțimea de pe stradă bombardă cu petri ferestrele teatrului. „Kolozsvar“, în considerarea împrejurărilor de față, nu vré să dea credemîntu unor sciri de asemenea natură și-și exprimă indignațiunea față cu cei ce nici acum, în urma Sachsentagului, nu au încetat a vorbi rău despre Sași. „Ar fi förte de dorit“, dîce „K.-r“, „ca redacțiunile foilor ungresci — în situațiunea schimbată de acum — să supună la o mai aspră critică scirile so-site de pe fundul regiu, pentru-că se pöte întembla, ca cu o mică scire esagerată ori neîntemeiată, să ruinăm mai multu, decatu putem edifica cu unu ciolu de articulu împăciitor.“

Pentru exploatarea pădurilor năsudene cu ocașiunea pertractării cu oferte s'au prezentat în totalu 13 oferte, dintre cari parte se referu la töte arîndile, parte numai la unele dintre acelea. Asupra ofertelor — după cum comunică foile ungresci — va hotărî ministrul ungarescu de agricultură în prima jumătate a lunei lui Iulie.

Măsuri de poliția sanitară. Ministrul ungar. de interne a adresat municipiilor o circulară, avisându-le să aplice strictu regulamentele și ordinațiunile privitöre la curățenia publică și la starea sanitară. Deosebită atențiune să se dea curățeniei aerului și terenurilor, înlăturîndu-se materiile infectante și desinfec-tându-se locurile. Să fiă mai departe cu băgare de sémă la bunătatea apei, la curățirea fântănilor publice și la calitatea bună a mijlöcelor de traiu. Poliția tîrgurilor să fiă severă, abatoriile și împrejurimile lor, hotelurile și birturile să se țin curate și să execute cu îngrijire desinfecțiunea locurilor murdare. Despre măsurile luate municipiile au să raporteze ministrului.

Fabrica ungarescă de arme, ce s'a înființat în Pesta, nu e în stare să-și implinescă îndatoririle, și de aceea ministrul de honveđi e nevoit să comande în altă parte armătura necesară a honveđilor.

Desmîntire. Precum se scrie din Viena, „Pol. Corr.“ e informată, că musica regimentului austriacu din Esseg n'a fostu invitată să concerteze în Berlinu cu ocașiunea serbărilor reuniunilor de vîntori, și nici nu se pöte ca o musică militară să fiă trimisă afară din tîră.

Inecați. În zilele trecute s'au înecat în Sighișöra doi copii români. Părinții se aflau la möră și îi lăsaseră acasă ca să îngrijescă de 5 frați mai mici ce îi aveau. Ei au folosit ocașiunea și s'au furișat în pădurea din apropiere să adune fragi. Venindu o ploie puternică, copii s'au grăbitu îndatu cătră casă și când voiră să trecă unu păreu din apropiere, au alunecat cu o surpătură de pämînt, ér părălu venind repede i-a luat apa și mai tîrziu au fostu aflați morți.

Păziți copiii! În Ghelente se duse nevasta lui János Tarcs în pădure după găteje, după-ce peșcei doi copii ai săi, unul de 5, celaltu de 2 ani, îi închise'n casă. Copilulu cel mai mare se jucă cu chibrituri și aprinse perina, pe care durmia copilulu cel mai micu. Acesta căpétă grele rane de arsură, așa că încă în ziua aceea muri. — În Zagonu unu copilulu de 5 ani turnă, pe când mamă-sa se afla la fântăna, apă ferbinte asupra surorii sale de 2 ani, care opărindu-se muri.

Uoigași. Tribunalulu din Chezdi-Oșorheiu a pertractat în 12 (24) Iunie unu procesu pentru unu omorü sevêrșit în Ghidfalau. Femeia Thomas Lemhenyi a îndemnat pe fulu său din antea căsătorii Machael Laszlo, ca să

omóre pe tatã-sãu celã vitregã. Laszlo împreunã cu mamã-sã se aruncã asupra lui Lemhenyi și lã sugrumãrã, ẽr cada-vrulã ilã aruncã între cai. La pertrac-tarea finalã au mãrturisitã amẽndoi crimi-nalii fapta. Procurorulã a propusã pedepsã cu mörte. Tribunalulã însã con-damnã pe amẽndoi la cãte 15 ani tem-niãã. Atãtã procurorulã, cãtã și criminaliiã au apelatã.

Correspondența „Gaz. Trans.”

Din tractulã Clușului, 10 Iunie st. v. 1890.

Cu mare plãcere am pututã ceti în decursulã acestuiã anũ în prețuitã fõiã „Gazeta Transilvaniei”, ce binevoitã a-o redigea, mai multe corespondențe refe-ritõre la afacerile interne și externe ale unorã districte protopopescã din archi-dieceasa gr. cr. a Transilvaniei, prin carã corespondențe și articuli s'au adus la ivelã multe din scãderile trecutului și presen-tului, carã tindeau și tindã numai la dãu-nõsa regresare a afacerilorã acelorã pro-topopiate. S'au publicatã acele correspon-dențe în deosebi în ajunulã alegerilorã de protopresbiteri, ce s'au efectuitã si se efectuescã încã în unele tracte ale acestei archidieceese, cu scopã ca prin acele se se deschidã ochii alegõtorilorã mai alesã, ca ei se nu fiã conduș la darea votuluiã lorã de promisiuniã de totã feliuã, ci se fiã conduș numai și nu-mai de sfãntã dreptate, ca în fruntea districtuluiã lorã protopopescã se ajungã astfelã de õmeni, cãrora se le zacã la inimã binele bisericilorã și școlõlorã trac-tuluiã în deosebi, și înflorirea bunãstãrei credincioșilorã în generalã, și se nu aibã în vedere numai și numai ca se li-se umple punga, desfãtãndu-se în dragulã voieiã lorã pe contulã sudõrei bieșilorã õmeni.

Și noi credincioșii bisericeii gr. or. din districtulã protopopescã alã Clușului ne aflãm în ajunulã alegeriiã de proto-popã, ce se va face nesmintitã în 25 Iunie st. v. a. c. în Clușiu. Așa sunã cercula-riulã d-lui comisarã consistorialã Moise Lazarã, de a cãrui denumire din partea P. V. Consistoriulã archidieceesanã nu pu-temã decãtã se ne bucurãmã, sciindã cã M. O. D-sã nu se lasã a fi condusã de nimicuã, ci numai de dreptate, care-lã caracterizeazã. Nu ne îndoimã deci, cã va putã fi sedusã de uniiã ca aceia, carã n'au în vedere binele tractuluiã, de aceea de pe acumã îi prevestimã cãldurõsa nõstrã primire în mijloculã nostru pe çia de alegere și în urmã mulțãmirile nõstre cordiale. Sperãmã, cã sub înțeleptã d-sale conducere în çia de 25 Iunie a. c. st. v. se va ține contã de împrejurarea, cã prin o alegere de protopopã se pune în cum-pãnã viitoriulã tractuluiã põte pe unã ju-mãtate de seculã.

Fõrte ne-amã buoura, deõã în fruntea acestuiã protopopiatã, menitã a fi unã fo-cularã pentru culturaã poporuluiã nostru în genere, ar ajunge unã omã vrednicã și destoinicã, eventualã din centru, și do-rimã, ca Ven. Consistoriulã se vegheze ca alegerileã se se facã fãrã considerãriã per-sonale.

Lasã altõrã pene mai agere descrierea importanțeiã acestuiã tractã, adaugã numai atãta încã, cã și dotațiunea acestuiã tractã întrece põte pe a ori-cãruiã altã tractã, veniteleã lui fiindã mai mariã decãtã s'a prevẽdutã în concursã... x. y.

Raportulã generalã

despre starea și activitateaã societãțiiã de lecturã „Ino-cențiu M. Clainã” a teologilorã din Blașiu, pe anulã scol. 1889—90.

(Fine.)

Comisiuneaã însãrcinatã cu elaborareaã „Proiectuluiã pentru întrebunãțarea venituluã, ce-lã va aduce edareaã opuluiã: „Epistoleã cãtrã unã preotã tinerã”, în urma desba-terilorã sale dela 22 și 28 Maiu, a pro-pusã și ședințaã a hotãritã între altele, ca:

1.) Intregã venitulã, ce-lã va aduce tipãrireaã opuluiã completã, e avereaã soci-etãțiiã, care se va administra de cassarã separatã. Acestã venitã de sine se înțe-

lege, cã nu se põte întrebunãțã decãtã numai spre a ușuraã perfecționarea mem-brilorã prin înbogãțirea biblioteciiã și prin deprindereaã în lucrãriã literare. În specieã însã, ca zelulã între membriiã ace-s-teiã societãțiiã se fiã continuã viu și ca se se escite o nobilã emulațiune, comisiu-neã recomandã ședințã spre desbatere și aprobareã urmãtõrele:

Din acestã venitã, în liniaã primã, se se creezeã patru premiiã anuale, pentru toțiã membriiã ordinarã ai societãțiiã. Și anume: douã din acelea se fiã destinate pentru douã lucrãriã literare. Primulã pentru o lucrareã literarã de cuprinsã re-ligiosã, ẽr alã doilea pentru o temã de cuprinsã profanã. Celelalte douã premiiã se fiã destinate pentru cele mai bune perorațiuniã, fiã în prosã, fiã în poesã.

Lucrãrileã cele de cuprinsã religiosã nu potã fi premiateã mai cu puținã de 10 fl. v. a., ẽr cele de cuprinsã profanã mai cu puținã de 5 fl. v. a.; dintre pre-miele, ce se dau pentru cele mai bune perorațiuniã, unulã se fiã de 3 fl., altulã de 2 fl. v. a.

Una dintre teme pentru unã premiuã se se alegã și propunã de corpulã pro-fesoralã seminarialã, de care au se fiã și aprețiate și judecate.

Operateleã premiate în loculã primã se vorã induce în toiaã societãțiiã nõstre: „Furnica”, și când societateaã nõstrã s'ar putã afla în dorita pozițiune de a eda unã: Almanachã, atunciã se aibã dreptulã de a-le publica și în acela.

Crescãndã venitulã, și premiele se potã mãri și înmulțã dupã cum va afla mai cu scopã societateaã.

2.) Totã din 400 fl., o sutã fl. se se dea pentru fondulã de pensiuneã alã pre-õșilorã deficiențiã archidieceesanã.

3.) Proiecteleã acestea, aprobate și dechiarate de ale societãțiiã, se potã schimba numai cu consensulã a douã din treiã părțiã ale membrilorã societãțiiã.

B.) Mijloceleã societãțiiã.

I. Biblioteca.

1.) Cãrțiã. Biblioteca cu fineaã anuluiã scolasticã trecutã a avutã 820 de opuri în 1130 tomuri, ẽr cu fineaã acestuiã anũ scolasticã numrã 994 opuri în 1399 tomuri, prin urmarã în decursulã acestuiã anũ scolasticã biblioteca nõstrã sa înmulțitã cu 174 opuri în 264 tomuri. Aceste opuriã au fostã parte donate, parte cumpãrate, în specie:

Donate: 1) 137 opuri în 226 tomuri donate de eređiiã rãposatuluiã protopopã Alimpuã Blãșianã. 2.) Eticaã sãu Moralaã Filosoficã, de P. Dulfu, don. de autorulã. 3.) Fasciculiã de Filosofã de Dr. V. Lu-caciu și Die Ferlobten, de Al. Manzoni, tomuã II, donate de Dr. Vas. Hossu. 4.) Oltenia sub ocupațiuneaã austriacã, de O. Lugoșianu, don. de Tr. Radu. 5.) Nunta la Romãni, de Elena Sevastosã, Psaltirea scheianã de I. Bianã; Analeleã Academieiã romãneã Seriaã II tomuã X, 1887—88; Me-moriileã secțiuniiã istorice, (Analeleã aca-demieiã romãneã Seriaã II tomuã X, 1887—88. Parteaã administrativã și desbaterile); Bibliografiaã publicațiunilorã periodice romãnescã de Al. Popã; Documenteã pri-vitõre la Istoriaã Romãnilõrã de E. Hur-muzachi, — tõte donate de Academia romãnã. 6.) Statuteã capitalareã pentru cassaã centralã a archidieceseiã, în 2 esem-ple, don. de superioritateaã seminarialã. 7.) Impositeleã indirecteã la Romãni, de I. V. Petrișorã, don. de autorulã. 8.) Procesulã de pressãã alã lui P. Cosma cu S. Albiniã în 2 esemplare. 9.) Rãscõlaã țãranilorã din primãveraã an. 1888, în 2 esemplare, unã esemplarã don. de d-lã: Nicolauã Ionașiu, ẽr celelalteã de d-lã Ioanã Grama. 10.) Rentabilitateaã econo-mieiã de vite, de Dr. G. Maiorã. 11.) Aronã Pumulã etc., Colinde, Concep-tulã: Națiune, Solidaritateaã intereselorã, Putereaã graiuluiã naționalã, Origineaã Ro-mãnilõrã, Poveștiã poporaleã romãnescã; tõte donate de autorulã Dr. Ioanã alã lui G. Sbiera. 12.) Cãlindãrulã studențilorã pre an. 1890 de Iuliuã Moșilã, don. de autorulã. 13.) Programaã gimnasiuluiã sup-

din Blașiu pe an. 1889, don. de Corne-

liuã Iubașiu. 14.) Muscaã Columbacã, de Nicolauã Moga, în douã esemplare, don. de autorulã.

Cumpãrate: 1) Istoriaã Transilvanieiã, de Georgiuã Barițã, tomulã II. 2) Spi-quireã din istoriaã pedagogieiã, de V. Gr. Borgovanã; 3) Omiliileã s. Ioanã gurã de aurã, de Const. Morariu; 4) Nouã-spre-dece omiliã ale s. Ioanã gurã de aurã, de Const. Morariu; 5) Viãțaã lui Marcuã T. Cicero, de Ioanã V. Barcianã; 6) Catecheseã pentru prunciã scolarã, de Tituã Budu; 7) Cuvãntãriã bisericescã, de Ioanã Papiu; 8) Cuvãntãriã funebrele, de Ioanã Papiu; 9) Directoriulã generalã, de Ioanã Boroșiu; 10) A liberalismusã btũ, de Dr. Csãporiã Gyula; 11) Anecdoteã și glume, de T. V. Gheaja; 12) Studiiã critice, de Ioanã Gheria.

Diareã donate: 1) Tribuna; 2) Lumi-nãtorulã; 3) Romãnischeã Revue; 4) Transilvaniaã (pãnã în 31 Decemvreã 1889); 5) Amiculã Familieiã; 6) Fõiaã bisericeascã și scolasticã; 7) Preotulã Romãnã; 8) Economiaã Naționalã; 9) Catolischesã Fe-reinsblatt.

Cumpãrate: 1) Gazetaã Transilva-nieiã; 2) Revistaã Nouã; 3) Convorbiriã literare; 4) Revistaã Catholicã; 5) Gutu-nulã (pãnã la încetareaã aparițiuniiã); 6) Fãntãnaã Blandusieiã (pãnã în 31 De-cemvreã 1889).

Pe lângãã acesteaã mai areã bibliotecaã 14 protocõle, dintreã cariã 13 legate, 1 nelegatã, 4 tece (cutii) în cariã suntã de-puseã cãrțileã și diarele, mai multe por-treteã puse în rame și tablulã teologi-lõrã absolvențiã de Blașiu.

II. Cassa.

Bilanțulã cu 1 Iunieã 1890: Statulã activã 593 fl. 86 cr., din cariã în obli-gațiuniã 491 fl. 05 cr., la bancaã „Patria” 74 fl. 39 cr. și 59 cr. percente, ẽr în banã gataã 27 fl. 83 cr. v. a.

Societateaã în decursulã acestuiã anũ scol. a avutã 75 membri, dintreã cariã 5 fundatoriã, 51 ordinarã și 19 estraordinarã. Și anumeã fundatoriã: Escel. Sa Dr. Ioanã Vancea, Ilustratiuneaã Sa Dr. Victorã Mi-halyi, Constantinã Papfalvi, Georgiuã Boeriu și Ioanã Bozacã. Ordinarã: toțiã clericiiã seminarialiã din locã. Extraor-dinarã: toțiã teologiiã esternã (moralistii). În comitetulã constituitã în 16 Maiu n. c. s'au fãcutã uneleã modificãri. Și anume: în loculã secretaruluiã și cassaruluiã, cariã au renunțatã, s'a alesã secretarã sub-scrisulã, ẽr cassarã d-lã Nicolauã Brãndeu. Spre încheiereã mai anunțãmã On. Pub-licãã constituireaã nouluiã comitetã pe a-nulã scolasticã 1890—91, întâmplã în 18 Maiu n. a. c. precum urmẽzã: Pre-ședinteã: Nicolauã Brãndeu, secretarã: Augustinã Laurențiu, redactorã: Aurelã Porușiu, teologã de an. III. Cassarã I: Dionisiuã P. Decei, cassarã II: Iuniuã Brutã Micu, teol. de an. II. Controlõrã: Ioanã Hulea, și bibliotecarã: Alesiuã Popã, teologã de an. I. Restẽzã alegereaã no-taruluiã ședințelorã din fitoriã primianțiã.

Blașiu, în 24 Iunieã 1890.

Corneliuã Jubașiu, Nicolauã Mazere,

președ. societãțiiã. secretarã.

Ordineaã examenelorã

A) La școlõleã mediiã gr. or. romãneã din Brașovã la fineaã anuluiã scolasticã 1889/90.

Exameneleã de maturitate:

În 18 Iuniuã v. va fi examenuã oralã de maturitateã cu cl. III. com. În 26 și 27 Iuniuã v. va fi examenuã oralã de maturitateã cu cl. VIII. gim. La exame-neleã de maturitateã nu potã lua parte școlarii; pentru publicã mareã ele suntã deschise.

Exameneleã publice:

Vinerã în 22 Iuniuã 8—9 Religioneã și Elina cu cl. VII. gim. 9—10 Ma-ghiaraã și Istoriaã nat. cu cl. VI. gimn. 10—11 Latina cu cl. V. gimn. 11—12 Istoria cu cl. IV. gimn. 12—12¹/₄ Decla-mațiuneã din Romãnã. 3—4 Istoriaã și Germãnaã cu cl. III. gimn. 4—5 Geome-trieã cu cl. II. gimn. 5—6 Geografiaã cu cl. I. gim. Sãmbãtã în 23 Iuniuã 8—9 Religioneã și Economiaã naționalã cu cl. II. comer. 9—10 Principiiã comercialeã și Geografiaã cu cl. I. comer. 10—11 Chimiaã și Maghiaraã cu cl. IV. realã. 11—12 Fi-

sicaã și Francezaã cu cl. III. realã. 3—4 Geografiaã și Germãnaã cu cl. II. realã. 4—5 Aritmeticaã și Geometriaã cu cl. I. realã. 5—6 Gimnasticaã.

Duminecã în 24 Iuniuã v. dupã ser-vițiulã divinã se va încheiaã anulã școl. 1889/90 cu cãtireaã clasificãțiunilorã și cu distribuireaã premiilorã în salaã cea mareã a institutuluiã.

La exameneleã acestea, precum și la festivitãteaã de încheiereã a anuluiã școl-asticã se invitã cu tõtã onõreaã pãrințiiã școlãrilorã, amiciã și binevoitoriiã acestõrã școli.

Anulã viitorã școlasticã se începe în 1/13 Septemvreã 1890.

Brașovã, în 6 Iunieã 1890.

Diracțiuneaã.

B) La școlãã elementarãã capitalãã romãnãã ort. rãs. din Brașovã la fineaã anuluiã șco-larã 1889/90:

Exameneleã publiceã se ținã Marțiã, Mercurã și Joiã în 19, 20 și 21 Iuniuã st. v. în salaã cea mareã a edificiuluiã gim-nasiãlã din Grõverã în ordineaã urmãtõre:

Marțiã în 19 Iuniuã delaã 8—9¹/₂ õreã a. m. cu clasaã I a) de copiiã, delaã 9¹/₂—11 õreã a. m. cu clasaã II a) de copiiã, delaã 2—3¹/₂ õreã p. m. cu clasaã I b) de copiiã, delaã 3¹/₂—5 õreã p. m. cu clasaã II b) de copiiã.

Mercurã în 20 Iuniuã delaã 8—9¹/₂ õreã a. m. cu clasaã a treiaã de copiiã, delaã 9¹/₂—11 õreã a. m. cu clasaã IV de copiiã, delaã 2—3¹/₂ õreã p. m. cu clasaã I de copile; 3¹/₂—5 õreã p. m. cu clasaã a II de copile.

Joiã în 21 Iuniuã delaã 8—9¹/₂ õreã a. m. cu clasaã III de copile, delaã 9¹/₂—11 õreã a. m. cu clasaã IV de copile, delaã 3—4¹/₂ õreã p. m. cu clasaã V de copile.

Exameneleã cl. III și IV de copiiã, IV și V de copile se încheiã cu cântãriã.

Esercitiileã gimnasticeã se ținã: cu cl. III de copiiã în 19 Iuniuã delaã 11—12 õreã a. m., cu cl. IV de copiiã în 20 Iuniuã delaã 11—12 õreã a. m.

Esercitiileã în grãdinãritã se ținã: cu cl. III de copiiã în 19 Iuniuã delaã 5—6 õreã p. m., cu clasaã IV de copiiã în 20 Iuniuã delaã 5—6 õreã p. m., cu cl. IV și V de copile în 21 Iuniuã delaã 4¹/₂—5¹/₂ õreã p. m. (escursiuniã în grãdinaã școlã).

Lucrurileã de mãnã ale copilelorã din cl. II—V suntã espuse sub decursulã examenelorã în salaã de examinare.

Duminecã în 24 Iuniuã dupã servi-ciulã divinã se va încheiaã anulã școl. 1889—90 cu cãtireaã clasificãțiunilorã și împãrțireaã premiilorã.

La exameneleã acestea, precum și la festivitãteaã încheieriiã anuluiã școl. are onõreã subscrisaã Direcțiuneaã a invita pe toțiã binevoitoriiã și amiciã școlõlorã.

Brașovã, 4 Iuniuã 1890.

Diracțiuneaã școlã elementareã capitalãã romãneã ort. rãs.

G. C. Bellissimus, directorã

DIVERSE.

Creerulã femeescã. Sappay, medicã francesã, care s'a ocupatã cu multã predi-lecțiuneã de creerulã femeescã, constatã, cã în genere, creerulã femeiiã e mai micã cu 100 grame decãtã alã bãrbatuluiã. Deja la noiiã nãscuțiã e bãtõrã la ochiã diferențaã dintreã creerulã uneiã fetițeã și alã unuiã bãiatã. Creerulã miculuiã bã-iãtã e în genere de 331 grame, ẽr alã fetițeiã de 283 grame și diferențaã acẽstaã rãmãneã și mai târziu. Greutateã creeruluiã bãrãtescã faceã a 30-a parteã din greu-tateaã intrãgãã a corpuluiã, la femeeã însã a 32-a parte. La tõtãã întâmplareaã creerulã esteã loculã mințiiã și priceperiiã o-muluiã, dër de aiciã nu urmẽzã, cã celã ce areã creerã mareã areã și minteã mare. Sappay constatã, cã creerulã femeiiã eng-leseã areã o greutateã de 1260 grame, alã negrelõrã 1232, alã Franceseiã 1210, alã Germanieiã 1209, pe cândã alã Aus-triaceiã numaiã 1160 de grame.

Curseã publicãã de Brașovã

avn 27 Iuniuã st. n. 1890.

Banoteã romãnescã Oump.	9.26	Vãnd.	9.28
Argintã romãnescã	9.23	"	9.28
Napoleon-d'orã	9.27	"	9.30
Lireã turcescã	10.56	"	10.61
Imperialã	9.54	"	9.59
Galbianã	5.45	"	5.50
Scriaã fonicã „Albina” 6%	102.—	"	—
" " " 5%	99.50	"	—
Rubleã rusescã	133.—	"	134.—
Șãrcãã germanã	—	"	—
Discontulã 6—8% pe anã.			

Editorã și redactorãã responsabilã:
Dr. Aurelã Mureșianu.

Cursul la borsă de Viena

din 26 Iunie st. n. 1890.

Table of exchange rates for various currencies and commodities like gold, silver, and bonds.

Dela comitetul central electoral al comit. Braşov.

Nr. 27—1890.

361,3—2

Publicaţiune.

Avându în vedere, că conformu rescriptului prea înalt al Escelenţei sale d-lui preşedinte al dietei ungare de dato 11 Iunie a. c. Nr. 3372—1887/92 Mihaile de Maurer, deputatul ceroului Hermanu (1-u) din comitatul Braşov, a renunţat...

Comitetul central electoral a determinat ca ziua pentru alegerea ce este a se îndeplini în acestu cerc electoral, pe periodul 1890—1892 supus acestui comitet central electoral, pe baza §-lui 57 art. de lege XXXIII din anul 1874, ziua de 6 Iulie a. c.

Pentru conducerea alegerii şi pentru adunarea voturilor se esmite în acestu cerc următorea comisiune cu locul de alegere Hermanu:

- Carol Schnell de preşedinte, Wilhelm Schmidts de vice-preşedinte, Petru Horvath secretar, Ioan Găvruş de secretar locţiitor, Stefanu de Domokos de secretar locţiitor.

Pentru darea voturilor cu referinţă la singuraticile comune s'a statorit următorul şir:

- 1. Hermanu. 6. Târlungenii. 2. Sâmpetru. 7. Satulungu. 3. Prejmeru. 8. Cernatul. 4. Pucărenu. 9. Turcheşulu. 5. Zizinu. 10. Băcsfalu.

Alegerea se începe în ziua de 6 Iulie a. c. 8 ore înainte de prânzu. Fiesce-care alegătoru cerualu pte recomanda candidaţi dietal, acestu recomandaţiune trebuie să se dea în scrisu preşedintelui pentru alegeri, seu în ziua dinainte de alegere, seu la o jumătate de oră după începerea alegerii.

Dacă preşedintele pentru alegeri ordoneză votarea în sensul legei, atuncea aceea începe dimiñta la 9 ore.

Votarea se face publicu şi nominalu amésurat §-lui 75 art. de lege XXXIII anul 1874 şi §§-loru ce stau în legătură cu acesta.

Ceea ce se aduce la cunoşcinţa tuturoră cu acea observaţiune, că alegerea se va efectui în casa comunală a respectivului locu de alegere, şi că este opritu a veni la alegere cu bâte seu arme.

Din şedinţa comitetului central electoral alu comitatului Braşov, ţinută în 18 Iunie 1890.

Iuliu de Roll m. p. Dr. Frideric Jekel m. p. consiliar regiu, vice-comite şi preşedintele comitetului centralu. protonotar onorar ca actuaru.

PASTA POMPADOUR Originală

Wilhelmina Rix, văduva rep. Dr. A. Rix, Viena, Adlergasse 12 în casa propriă, aduce la cunoşcinţa înaltei nobilităţi şi a onor. publicu, precum că renumita şi escelenta Pasta Pompadour-originală se pte procura numai dela densa în Viena. Acestu pastă pentru obrazu este mijloculu de înfrumşetare celu mai neîntrecutu şi nesupărăciosu, delatură sub garanţiă în decursu de 14 zile tôte sgrăbunţele (bubuliţele) de pe obrazu, petele de soare şi de ficat. Succesulu este peste aşteptare de favorabilu şi siguru şi adică întru atâtu de siguru, că banii se voru înapoia, decâtu pasta nu va folosi. 1 borcanu originalu cu Pasta Pompadour de Dr. Rix 1 fl. 50 cr., 1 flaconu Lapte-Pompadour de Dr. Rix, spre întrebuinţare în locu de pudră 1 fl. 50 cr., 3 bucaţi săpunu-Pompadour de toaletă de Dr. Rix 90 cr., Pompadour-Parfumu de Dr. Rix 95 cr. Wilhelmine Rix, Văduva de medicu, Wien, Adlergasse 12. 279,6—5

Avisu d-lorū abonaţi!

Rugăm pe d-nii abonaţi ca la reînnoirea prenumeraţiunii să binevoiască a scrie pe couponulu mandatulu postalu şi numerii de pe fâşia sub care au primitu diarul nostru până acuma.

Domnii, ce se abonează din nou, să binevoiască a scrie adresa lămuritu şi să arate şi posta ultimă.

Numere singuraticice din „Gazeta Transilvaniei“ à 5 cr. se potu cumpăra în tutungeria I. Gross, şi în librăria Nicolae Ciurcu.

Mersulu trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabilu din 1 Iunie 1890.

Large railway schedule table with multiple columns for routes (Budapesta-Predcalu, Predcalu-Budapesta, etc.), train types, and departure/arrival times.